

Alberti: Som jeg ved Indbringelsen af dette Lovforslag bemærkede, vil det være Thinget i alt væsentligt bekendt fra forrige Samling. Hensigten med Forslaget er, at tilvejebringe almindelige Bestemmelser for Stiftelsen af Brandforsikringer for Landbygninger, saaledes at slige Foreninger kunne erhverve de samme Rettigheder, som nu ere tillagte den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Jeg har i forrige Samling udførlig fremsat de Grunde, som have bevæget min ærede Medforlagsstiller og mig til at indbringe et saadant Lovforslag. Lovforslaget blev imidlertid ikke tilendebragt her i Thinget i forrige Samling; det naaede kun til 2den Behandling og blev der vedtaget tilligemed Udbetingsforslaget af Udvalget. Idet vi nu atter indbringe dette Lovforslag, have vi gjort nogle efter vor Mening væsentlige Forbedringer deri, navnlig med Hensyn til et Punkt, hvorom der blev forhandlet her i Thinget ifjor, nemlig Spørgsmaalet om Reserverfonden. Efter ny Overveelse mene vi, at Stiftelsen af en Reserverfond for saadanne Brandforsikringer er uundvøndig. Heri henholde vi os til andre private Brandforsikringsforeninger, der ikke have behøvet saadanne Reserverfonde, baade Foreninger for Bygninger og for Voksere. Dernæst mene vi, at den Bestemmelse, som ifjor blev vedtagen ved 2den Behandling her i Thinget, er for bebyrdende for Foreningerne, idet det nemlig blev bestemt, at Reserverfonden skulde udgjøre $\frac{1}{5}$ pCt. af Foreningens hele Forsikringssum og tilvejebringes i Løbet af 3 Aar. Derved paalægges der en begyndende Forening en overordentlig tung Byrde. Fremdeles er der en Bestemmelse, der staar i Forbindelse dermed, og som ogsaa blev vedtagen ifjor, nemlig, at naar Reserverfonden gaar ned under $\frac{1}{5}$ Procent, skal den inden meget kort Tid retableres til den almindelige Sum. Vi have troet, at naar en saadan Forening stiftes med solidarisk Ansvarlighed for alle Interessenter, og naar man vel at mærke giver Foreningens Bestyrelse Udpantningsret for Kontingentet, saa vil en Regel som den om Reserverfonden være aldeles usønd. Som Følge deraf have vi ogsaa her ubeladt § 4 i Forslaget fra ifjor, der indeholdt et Forbud mod en anden Anvendelse af Reserverfonden end til Foreningernes Formaal. Vil man imidlertid have en Bestemmelse i Loven om, at Foreningernes Midler ikke maa anvendes i andre Diened end til deres specielle Formaal, da have vi ikke Noget imod, at den optages. Der blev ifjor her i Thinget i Loven indsat en Regel, som stod i første Afdeling af § 1, og som gik ud paa, at Foreningerne skulde være forpligtede til at optage alle Bygninger, som opfyldte Brandlovenes almindelige Bestemmelser. Vi anse det imidlertid for rigtigt at lade Foreningerne selv bestemme, hvilke Slags Bygninger de ville optage. Selv Landbygningernes Brandforsikring er jo ikke for-

pligtede til at optage alle Bygninger, i alt Fald kun til en vis Værdi. Hvorledes nu den private Forening vil stille sig, maa dog formentlig bedst overlades til den selv, og det Offentlige vil sikkerlig ikke kunne forulempes derved; thi i Forslaget, som det her foreligger, er det jo overladt til Justitsministeren at tage Hensyn til alle Bestemmelser i en saadan Forenings Vedtægt, og følgerlig hvis en Forening i det Hele er uopnødsalvendt organiseret, vil det Offentlige være fuldkommen betrygget ved den Sanction, som det er nødvendig at indhente hos Ministeren. — En anden mindre væsentlig Forandring, som vi have gjort i Forslaget, findes i § 1 i Slutningen, hvor der nemlig staar, at ingen Forening maa for nogen enkelt Forsikring paatage sig en Risiko, der overstiger $\frac{1}{3}$ pCt. af den anmeldte samlede Risiko. I Forslaget ifjor var der sat $\frac{1}{5}$ pCt., men nu er det gjort til $\frac{1}{3}$ pCt. Det er vistnok en mindre væsentlig Bestemmelse, men Grunden til denne Forandring ligger deri, at det ved en Forenings Stiftelse ofte vil være fornuødent, at der kan forsikres noget mere, end man vilde forlange, naar Foreningen havde været grundlagt i længere Tid, havde et stort Antal Forsikringer og saaledes havde indsamlet et stort Forsikringsbeløb. I det forrige Udkast var der en meget streng Bestemmelse om Fortabelse af en saadan Forenings Forrettigheder; der stod nemlig, at dens Begunstigelses skulde bortfalde, naar dens Forsikringssum i det Hele var gaaet ned under Minimum. Det vilde ved tilfældig Brandskade af større Omfang kunne ske, at en saadan Forening miste Interessenter, og navnlig hvis saadanne Tab maatte indtræde strax efter dens Stiftelse, medens den endnu stod omtrent ved Minimum af det samlede Forsikringsbeløb, vilde saadanne Udtrædelser, naar en saadan Bestemmelse var gjældende, kunne medføre, at Foreningen strax tabte de Fordele, den havde faaet, ofte i alt Fald uden at enten Foreningens Love eller dens Bestyrelse havde nogen væsentlig Del deri. En saadan Forening vilde altsaa ved en saadan streng Bestemmelse muligvis uden egen Brøde kunne miste sine Fordele og derved i Virkeligheden sit Liv, strax efter at den var stiftet. Vi tro, at et saadant Forhold er for strengt, og derfor have vi foreslaaet en Bestemmelse om, at Foreningen for at miste sine Forrettigheder skal i det Mindste i 3 Aar have været 10 pCt. under Minimum af dens Grundfond eller dens tilladelige Forsikringssum. — Endelig have vi troet til Slutning at burde indsatte en ny Paragraf, som letter Udtrædelser af Landbygningernes almindelige Brandforsikring. Erfaringen fra de tilstedeværende Forsikringsforeninger for Landbygninger har viist, at der fra Branddirektørens og Centralbestyrelsens Side lægges Udtrædelser overordentlig stor Vanskelighed i Veien, og vi have, som jeg ogsaa allerede forrige Gang forment, fuld Føie til at antage,